

סגן זנד ישראל ז"ל

סגן זנד ישראל ז"ל
בן 35 בנפלו

בן חיה ושמואל

נולד ברומניה

ב-ד' באב תרצ"ד , 16/7/1934

התגייס ב-מאי 1955

התגורר בחולון

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ט בסיון תשכ"ט , 15/6/1969

שרת בחיל השריון

יחידה: בי"ס לקצינים - בה"ד 1

מקום נפילה: בית ג'אלה

באזור: יהודה ושומרון

נקבר בתל אביב - קרית שאול

הותיר אשה ושני ילדים

קורות חיים

בן שמואל וחיה. נולד ביום ד' באב תרצ"ד (16.7.1934) בכפר פלקו, שבבוקובינה (רומניה) ולמד בבית-הספר היסודי בכפר. בנעוריו עבר את כל מדורי הגיהנום במחנות הריכוז של הנאצים.

בשנת 1947 הצליחה המשפחה לצאת מגיא ההריגה ועלתה לארץ. כמעפילים הוחזקו שנה תמימה בקפריסין, ולבסוף, בשנת 1948, הגיעו לחוף המקווה. בארץ למד ישראל בבית-הספר היסודי "תחכמוני" ובבית הספר המקצועי התיכון בחדרה, והתמחה במכונאות אצל האחים קליין.

ישראל גויס לצה"ל במחצית מאי 1955, הוצב לחיל-התותחנים והתחבב מאוד על מפקדיו ועל חבריו לשירות. הוא מילא תפקיד של סמל-רכב ומפקדיו ביקשוהו להתנדב לצבא הקבע. בתחילה סירב, אך, אחר-כך ניאות, חתם לשנה ויצא לקורס סמלים קרביים. ישראל השתתף במערכת-סיני ובשנת 1958 השתחרר מצה"ל.

הוא התחיל לעבוד כמכונאי ולאחר שנשא לו אישה הפך להיות עצמאי בעבודה בעסקי רכב. הוא היה בעל ואב למופת, מסור ואוהב. הוא אהב את ילדיו אהבת נפש והתמסר לגידולם ולטיפולם בנאמנות ובהקרבה, הוא היה סמל העדינות וחביב על הכל. בטוב-לבו היה עוזר לשכניו בכל אשר פנו אליו. כל אימת שקראו לו, היה יוצא למילואים ביחידת שריון, שבה שירת כקצין-רכב.

לפני מלחמת ששת הימים נקרא לשירות מילואים ובמלחמה עבר עם יחידתו את הדרך מן הקסטל דרך שייך עבדול-עזיז, גבעת-התחמושת, שועפט ויריחו.

סגן זנד ישראל ז"ל

אחרי המלחמה לא הרפו ממנו מפקדיו וביקשוהו לשוב ולהתנדב לשירות בצבא-הקבע והוא חזר לשרת בחיל-השריון כמפקד מחנה בדרגת רס"ר. הוא היה אהוב על מפקדיו ועל פקודיו שהעריכוהו מאוד, כי היה אב ובעל לב מבין ומתחשב בכל חייל.

כעבור שנה בערך בקשוהו שיעבור קורס-קצינים. הוא עבר לפני כן את הקורס המכין ובקורס הקצינים עצמו הצטיין בכשרונותיו ובנוהגו עם הקצינים הצעירים ממנו בהרבה. חבריו לקורס-הקצינים מספרים עליו: "הוא יכול היה להיות אבא של כולנו, הן בגיל והן באהבה ובמסירות. הוא התחבב על כולנו - על הצוערים ועל המדריכים כאחד. על אף הקשיים שהתקשה מבחינה גופנית לא חסך מעצמו מאמץ. הוא שאף תמיד לטוב ביותר וניסה להוכיח את עצמו כצוער מן השורה ולא כרס"ר ותיק".

ביום כ"ט בסיון תשכ"ט (15.6.1969), עשרה ימים לפני גמר הקורס, נפל בעת מילוי תפקידו. הניח אישה ושני ילדים. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-שאול. את דרגת הסגן, קיבל בנו רונן בביתו במעמד קצינים בכירים. בן 35 בנפלו.

במכתב תנחומים לאשתו אביבה כתב מפקדו הישיר: "היכרתי את ישראל עוד מימי שירותו כאיש מילואים בחטיבה, החל משנת 1962 ולאחר מכן עם גיוסו לצבא-הקבע - תוך קשרי עבודה ויחסי-ידידות קרובים. ישראל הצטיין בכל התפקידים שמילא, בהישגים הגבוהים שאליהם הגיע, תוך גילוי כישרון, מסירות ואחריות ואווירת עבודה טובה וחביבה, שהשרה על כל הבאים אתו במגע. יודע היה להתרכז בעיקר ולהבין תמיד את הנדרש ממנו ולהביא את אנשיו לביצוע חלקם תוך בת-צחוק על פניו המלבבים. תפקידו האחרון בחטיבה לא היה מן הקלים והפשוטים אך הוא עמד בו בכבוד למרות כל הקשיים. צאתו לקורס הקצינים ולהכנה שקדמה לו, העידו אף הם על אפיו המוצק ועל יכלתו להתגבר על כל הקשיים כדי להגיע למטרה, שהועיד לעצמו".

ישראל זנד

ישראל נולד בבוקובינה (רומניה) בד' באב תרצ"ו (16.7.1934). את לימודיו היסודיים החל בבית הספר בכפר. בנעוריו עבר את כל מדורי הגיהנום במחנות הריכוז של הנאצים, ובנס ניצלה המשפחה. בשנת 1947 הצליחה לצאת מגיא ההריגה ועלתה לארץ. כמעפילים הוחזקו שנה תמימה בקפריסין, ולבסוף, בשנת 1948, הגיעו לחוף המקווה. בארץ למד ישראל בבית הספר היסודי "תחכמוני" ובבית הספר התיכון בחדרה, והתמחה במכונאות אצל האחים קליין. ישראל גויס לצה"ל במאי 1955, הוצב לחיל התותחנים והתחבב מאוד על מפקדיו ועל חבריו לשירות. הוא מילא תפקיד של סמל רכב, ומפקדיו ביקשוהו להתנדב לצבא הקבע. בתחילה סירב, אחר כך ניאות, חתם לשנה ויצא לקורס סמלים קרביים. ישראל השתתף במערכת סיני ובשנת 1958 השתחרר מצה"ל. ישראל התחיל לעבוד כמכונאי ולאחר שנשא לו אישה הפך להיות עצמאי בעבודה בעסקי רכב. הוא היה בעל ואב למופת, מסור ואוהב. הוא אהב את ילדיו אהבת נפש והתמסר

ישראל זנד

לגידולם ולטיפוחם בנאמנות ובהקרבה. הוא היה סמל העדינות
וחביב על הכל. בטוב לבו היה עוזר לשכניו בכל אשר פנו
אליו. כל אימת שקראו לו היה יוצא למילואים ביחידת
שריון, שבה שירת כקצין רכב. לפני מלחמת ששת הימים נקרא
לשירות מילואים ובמלחמה עבר עם יחידתו את הדרך מן הקסטל
דרך שירת עבדול - עזיז, גבעת התחמושת, שועפט ויריחו.
אחרי המלחמה לא הרפו מפקדיו וביקשוהו לשוב ולהתנדב
לשירות בצבא הקבע והוא חזר לשרת בחיל השריון כמפקד מחנה
בדרגת רס"ר. הוא היה אהוב על מפקדיו ועל פקודיו
שהעריכוהו מאוד, כי היה אב ובעל לב מבין ומתחשב בכל
חייל. כעבור שנה בערך ביקשוהו שיעבור קורס קצינים. הוא
עבר לפני כן את הקורס המכין ובקורס הקצינים עצמו הצטיין
בכשרונותיו ובנוהגו עם הקצינים הצעירים ממנו בהרבה.
חבריו לקורס הקצינים מספרים: "הוא יכול היה להיות
אבא של כולנו, הן בגיל והן באהבה ובמסירות. הוא התחבב
על כולנו; על הצוערים ועל המדריכים כאחד. על אף הקשיים

ישראל זנד

שהתקשה מבחינה גופנית לא חסך מעצמו מאמץ. הוא שאף תמיד
לטוב ביותר וניסה להוכיח את עצמו כצוער מן השורה ולא
כרס"ר ותיק.

ביום כ"ט בסיון תשכ"ט (15.6.1969), עשרה ימים לפני
גמר הקורס, נפל במילוי תפקידו.

הניח אישה אביבה ושני ילדים, רונן וגיל.

הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית שאול.
הועלה בדרגה לאחר מותו.

'את ישראל הכרתי משירותו כאיש מילואים בחטיבה, החל
משנת 1962 ולאחר מכן עם גיוסו לצבא הקבע - תוך קשרי

עבודה ויחסי ידידות קרובים. ישראל הצטיין בכל התפקידים

שמילא, בהישגים הגבוהים שאליהם הגיע, תוך גילוי כשרון,

מסירות ואחריות ואווירת עבודה טובה וחביבה, שהשרה על כל

הבאים אתו במגע. יודע היה להתרכז בעיקר, להבין תמיד את

הנדרש ממנו ולהביא את אנשיו לביצוע חלקם תוך בת צחוק

על פניו המלבבים. תפקידו האחרון בחטיבה לא היה מן הקלים

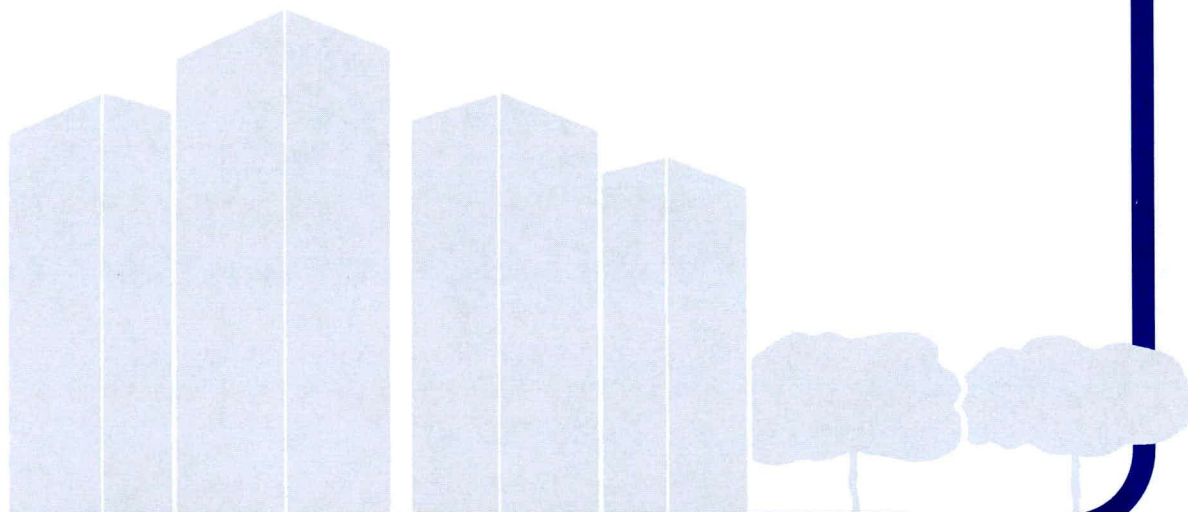
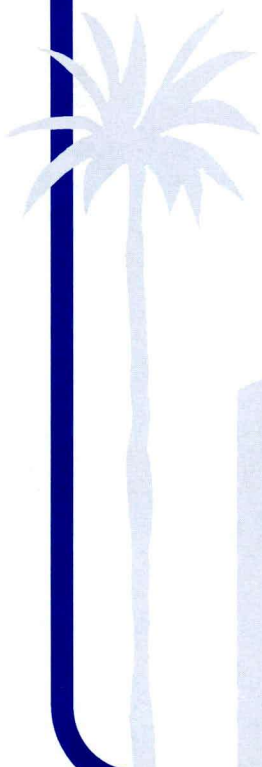

ישראל זנד

והפשוטים אך הוא עמד בו בכבוד למרות כל הקשיים. צאתו לקורס הקצינים ולהכנה שקדמה לו, העידו אף הם על אופיו המוצק ועל יכלתו להתגבר על כל הקשיים כדי להגיע למטרה, שהועיד לעצמו".

(מתוך מכתב תנחומים לאשתו, אביבה

ממפקדו הישיר)

יד לבנים - חדרה

ישראל זנד

בן חיה ושמואל זנד

16/7/34
15/6/69

ד' באב תרצ"ד
כ"ט סיון תשכ"ט

נולד ביום
נפל ביום